

ET INNLEGG OM FLYKTNINGESITUASJONEN

Av Stortingsrepresentant Ingvald Godal.

Kona reiste med fly hjem fra London forleden. Ved siden av henne satt en inder. De kom i prat. Han hadde bodd 6 år i Norge, arbeidet for et internasjonalt konsern og hadde nå base i England. Plutselig utbryter han: «Dere nordmenn må slutte med den tullete innvandringen. Dere er jo et så lite folk at dere snart vil være en minoritet i eget land». Hva skulle jeg svare, sa kona? Jeg kunne jo ikke kalle ham rasist og be ham kutte ut fremmedfrykten! Så hun svarte at dersom de i deres del av verden begrenset seg til to barn pr. familie i stedet for 10-12, så ville verdens problemer bli mye mindre og deres behov for å reise fra hjemlandet forsvinne. Jeg innleder med denne episoden for å illustrere hvorfor jeg mener vi må kutte ut begrepene rasisme/rasist og

fremmedfrykt. De har totalt forvrøvlet debatten om innvandring i Norge. Dette er både en legitim og nødvendig debatt, hvor det er tillatt å ha meninger både om vi skal ha innvandring, hvor stor den skal være, eventuelt om den skal være fri. Å stanse debatten ved hjelp av karakteristikk er uheldig på alle måter og fremmer bare ekstremisme.

I Europa har vi etter hvert greid å bygge opp relativt velorganiserte velferdssamfunn. Sentral-Europa henger noe etter, men er nå underveis. Rundt om ellers er det svart elendighet. Tyranni, vanstyre og nød i alle varianter, kombinert med en eksplosiv vekst i befolkningen. Vi kan i denne sammenheng nevne at Norge har et folketall på 4,3 mill. med

en årlig vekstrate på 0,3 % Nord-Afrika har et folketall på 130 mill. og en årlig vekstrate på 2,2 % eller ca. 3 mill. personer. Pakistan har et folketall på 140 mill. og en årlig vekstrate på 3 % eller 4,2 mill. personer. Den årlige veksten i Pakistan tilsvarende Norges totale befolkning. Dersom vi skulle tillate en fri innvandring ville en enorm folkevandringsbølge velte inn over Europa og først stoppe når forholdene var blitt like ille overalt. Som en illusjon kan vi nevne at det i dag er like mange mennesker av norsk avstamning i USA som det er nordmenn i Norge. Vi har i dag allerede en ganske stor gruppe av for eksempel pakistane i Norge. Incitamentet for å emigrere fra Pakistan til Norge i dag er utvilsomt langt sterkere enn det var for nordmenn å dra til USA for 100 år siden. Det sto jo verken hus eller generøse sosialkontor og ventet på nordmenn da de kom til Amerika. Dersom en like stor del av Pakistans folk ville

dra til Norge som andelen nordmenn som emigrerte til USA, ville vi om noen 10-år ha 100 mill. eller flere pakistane i Norge. De som ikke ønsker en utvikling i denne retning må følgelig gå inn for begrensninger. Hvilket da også alle land i Europa har gjort med varierende strenghet. Dermed oppstår det et press mot Europas grenser. Det forjettede land lokker. Dersom man ikke på lovlig vis kommer dit, prøver man med andre utveier. I småbåter over Middelhavet, eller man lar seg smugle av internasjonale bander som har spesialisert seg på dette. I Bulgaria ble det nylig stengt flere trykkerier som hadde spesialisert seg på å trykke falske pass og andre dokumenter til bruk i denne trafikken. I noen land, for eksempel Norge, har det vært åpning i forbindelse med familiegjenforening, og straks er det folk som for en passende betaling produserer dokumentasjon for at hvemsomhelst er i familie med hvemsomhelst.

SENIORPOSTEN

MEDLEMSBLAD FOR HØYREPENSJONISTENES LANDSFORBUND
NR. 8 – OKTOBER 1998 – 5. ÅRGANG

INNHold

Redaktøren har ordet	3
Politikk	5
Et innlegg om flyktningesituasjonen	8
Nytt fra Lokalforeningene	13
Smånytt	17
Norsk dagsenter i Nikel	18

Norske pass er populære. Det betales opptil kr. 30.000 for dem. I følge VG ble det i fjor «stjålet» eller «mistet» 13.500 pass her i landet. En enkelt pakistaner som hadde fått norsk statsborgerskap «mistet» 6 pass på et eneste år. Etter det jeg har fått opplyst i informerte kretser sendes passene til for eksempel Pakistan hvorpå de benyttes til innreise i Norge, og ofte til å komme seg videre til Canada. Det siste på området er å komme seg til et ønsket europeisk land for så å ødelegge alle identifikasjonspapirer. Menneskesmugling er i løpet av få år blitt «big business» internasjonalt. Store mafiaorganisasjoner har spesialisert seg på dette, og all slags kriminalitet følger i kjølevannet. I en reportasje i Dagbladet i fjor, i forbindelse med Schengen, ble det opplyst at det sto ca. 5 mill. ulovlige immigranter fra Asia og Afrika i den tidligere Sovjet-Unionen og ventet på å bli smuglet videre til Vest-Europa. Prisen skulle være 10.000 US

dollar pr. stykk og fyskland og Skandinavia de primære målene. Det hele ble ifølge Dagbladet anslått til en geskjeft med en omsetning på kr. 350 milliarder kroner pr. år. Andre kilder bringer andre tall, men de er alle store. Innenriksministeren i Bulgaria karakteriserte nylig denne trafikken og alt som følger med som landets største sikkerhetsproblem. Det hører med til historien at to medlemmer i Makedonias (tidligere Jugoslavia) parlament for noen år siden kom til Norge bl.a. for å advare oss mot vår naivitet. De fortalte at myndighetene i tidligere Jugoslavia nå tømte fengslene for kriminelle og anbefalte dem å søke asyl i nordiske land. Her i Norge var det ingen som ville høre på slikt rasistisk prat, heller ikke pressen. To år etterpå kunne imidlertid en artikkelserie i Aftenposten berette om at kriminelle fra tidligere Jugoslavia nå dominerte det kriminelle miljøet i Oslo, især narkotikatrafikken. Sist vinter sto en

fortvilet direktør på Ullersmo Landsfengsel frem og fortalte at kriminelle fanger fra tidligere Jugoslavia nå gjorde forholdene ekstremt vanskelig i norske fengsler! Ja, som man reder så ligger man! Hvis vi vil ha det slik, så er jo det greit. Men hvis ikke er det på tide å forholde oss til virkeligheten på en mer realistisk måte. Et hovedproblem er selvfølgelig at enhver hel- eller halvkjeltring vil servere de historier som antas tjenlig for å slippe inn i Gosen. Dermed blir det særdeles vanskelig å skille dem som virkelig trenger hjelp fra alle de andre.

Den logiske løsningen ville selvfølgelig være å medvirke til en bedre utvikling i disse områdene slik at presset mot Europa kunne avta. Dette viser seg imidlertid å være meget vanskelig. U-hjelpen skulle jo fremme en slik utvikling. Slik har det imidlertid ikke gått. Etter min mening har den hatt motsatt effekt. Det nylig frie

Eritrea har da også sagt nei takk til u-hjelp, sporene skremmer - de vil stå på egne ben. Det jeg tror på er handel, en viss gjeldslette, kontakt, selv sagt krisehjelp etter katastrofer, og fremfor alt krigsforebyggende arbeid. Men veien frem til akseptable kår i Afrika, Midtøsten inkludert Iran og Pakistan er trolig meget lang. I deler av tidligere Sovjetunionen er faren for kriser meget stor. Presset mot Europa vil derfor fortsette i all overskuelig fremtid. Selv ser jeg ikke innvandring som noen løsning på de fundamentale problemene. Trolig blir det eneste merkbare resultatet at vi får etniske konflikter også i de nå fredelige delene av Europa. Grunnlaget til dette er allerede lagt flere steder, bl.a. i Frankrike. Vi bør nøye konsentrere våre ressurser om dem som virkelig trenger det mest og bruke ressursene slik at vi når flest mulig. I Bosnia kan vi for eksempel hjelpe 176 personer i nærområdet for det det koster å

ta en til Norge. Derfor bør de fleste hjelpes så nært hjemstedet som mulig. Da kan de reise hjem så snart forholdene ligger til rette for det. Immigranter vil ofte være fagfolk som ville utgjøre en verdifull ressurs for Norge og Europa. Imidlertid er «brain drain» et av u-landenes store problemer. Og vi skal være veldig forsiktig med i veldedighetens navn å friste kvalifiserte fagfolk til å forlate et problematisk hjemland som til de grader trenger deres kvalifikasjoner for at de skal kunne bygge seg en bedre fremtid her i Norge. Til syvende og sist er det bare håp om en slik utvikling dersom folket krever en bedre fremtid, slik det nå har skjedd i Indonezia. Dersom vi ikke ønsker fri innvandring må vi stenge grensene og etablere et kontrollapparat som kan skille lykkejegere, «økonomiske flyktning-

ger» og kjeltringer fra dem vi eventuelt ønsker å slippe inn. Dette er immigrasjonsmyndighetenes og politiets oppgave. Det er som det fremgår av ovenstående meget vanskelig, og gjøres ikke lettere av lettbente og skandalehungrige medier, og av politikere og andre kjendiser som hyler opp uten skikkelig kjennskap til sakene. Det er viktig for oss at vi bare har en klasse borgere i dette landet. De som er kommet lovlig inn i landet skal derfor behandles på linje med alle andre nordmenn. Vi skal bare ha en klasse nordmenn. Første klasse.

Ja, det var mange fine og riktige ord fra vår stortingsrepresentant. Seniorposten lurar på om dagens norske politikk er basert på Henry Brooks Adams ord som lyder slik:

«Praktisk politikk er kunsten å ignorere fakta»

Seniorposten noterer at lokalforeningene våre nå er i full aktivitet over hele landet. Vi er imponerte over hvor initiativrike foreningene er til å skape bredde og variasjon i møteoppleggene. Denne gangen har vi spesielt merket oss **Høyres Seniorgruppe for Mosseregionen** som på sitt møte 6. oktober skal ha besøk av en fra Vinmonopolet som skal kåsere om årets vinhøst. Det er kommet flere nye viner på markedet i høst. I den forbindelse vil der bli orientert om kvalitet og smak på de nye vinene. Og vi tror det blir trangt om plassen på det møtet for det blir faktisk smaksprøver.

Kristiansund Høyrepensjonisters forening. har sendt oss planen for høstens møter. 13. oktober skal Seniorpostens redaktør besøke foreningen og snakke om «Eldrepolitikken inn i det nye årtusen». Om Redaktøren vil trekke like mange tilhørere som «smaksprøvene» i Moss gjenstår å se.

NY FORENING I TØNSBERG

Denne gledelige nyheten nådde oss på slutten av sommeren. I brevet fra Tønsberg heter det: Etter vedtak i Tønsberg Høyres Hovedstyre ble det bestemt å